

VERTIGO

NR. 99 & 100 | DECEMBER 2024 - JANUARI 2025

Een duizelingwekkende dosis cinema

BXL

BABYGIRL

CONCLAVE

NOSFERATU

BETTER MAN

GRAND TOUR

YOUNG HEARTS

100 X VERTIGO

COVER • COVER • COVER •
8 • COVER • COVER •

HAPPY
100

Happy BIRTHDAY

VERTIGO

kinepolis.be

Op een stralende toekomst, Vertigo.
Blijf draaien, blijf dromen!

CINEMATEK
past cinema future

CARPE DIEM. SEIZE THE DAY, VERTIGO.
MAKE YOUR PODCAST EXTRAORDINARY!

FROM ACADEMY AWARD® WINNER
EDWARD BERGER
(ALL QUIET ON THE WESTERN FRONT)

RALPH FIENNES STANLEY TUCCI JOHN LITHGOW AND ISABELLA ROSSELLINI

CONCLAVE

11 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

SEARCHERS

POLAR BEAR PRESENTEERT

LOU GOOSSENS MARIUS DE SAEGER
GEERT VAN RAMPELBERG EMILIE DE ROO DIRK VAN DIJCK

GRAND PRIX
CANNES
ÉCRANS
JUNIORS 2024

74e Internationale
Filmfestspiele
Berlin
Generation

YOUNG HEARTS

EEN FILM VAN ANTHONY SCHATTEMAN

18 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

@YOUNG_HEARTS_FILM #YOUNGHEARTSFILM POLAR-BEAR.TV FLANDERSIMAGE.BE KFD.KINEPOLIS.BE

FESTIVAL DE CANNES
BEST DIRECTOR
2024

FILM
FEST
GENT
WINNER
Georges Delmer
Award 2024

★★★★

EEN BEGEESTEREND
AVONTUUR
KNACK FOCUS

GRAND TOUR

AFTER *TABU*, A NEW JOURNEY BY MIGUEL GOMES

BURMA • THAILAND • VIETNAM • PHILIPPINES • JAPAN • CHINA • SINGAPORE

25/12 IN DE BIOSCOOP

imagine

IN

2025

GET

EXACTLY

WHAT

YOU

WANT

BEST ACTRESS
VENICE FILM FESTIVAL 2024

NICOLE KIDMAN

Babygirl

WRITTEN AND DIRECTED BY
HALINA REIJN

A24 cinéart

15 JANUARI IN DE BIOSCOOP

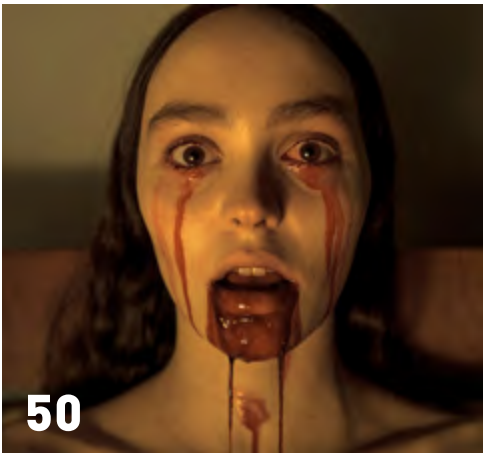

**NAĪMA
RODRIC**

RESEARCHERS amazon prime

PROFICIAT MET DE 100^E EN VEEL SUCCES
MET HET VOLGENDE HOOFDSTUK!

13	VOORWOORD
14	YOUNG HEARTS
20	GRAND TOUR
22	CONCLAVE
27	100 X VERTIGO
44	BETTER MAN
46	BXL
50	BABYGIRL
50	NOSFERATU
66	KLAPS

Gefeliciteerd met jullie 100e nummer en lang leve Vertigo!

Cineville is onbeperkt

Blozen

Elkaar terugvinden

Naar de film
gaan vanaf
€ 18,50 / maand*

cinevillepass.be

*Een persoonlijk Cineville-lidmaatschap biedt onbeperkte bioscoopbezoeken vanaf € 18,50 per maand (<26 jaar) en € 22,50 per maand (>26 jaar) in de partnercinema's in België.

VERTIGO

VERTIGO

vertigoweb.be
info@vertigoweb.be

HOOFDREDACTEUR / BLADMANAGER

Steven Tuffin
steven@vertigoweb.be

MEDEWERKERS

Chris Craps, Ruben Nollet

WEBMASTER

Hans verschooten

EINDREDACTEUR

Ruud Meert

LAY-OUT

Geert Verbist

RECLAMEREGIE

info@vertigoweb.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Steven Tuffin
Postbus 10009
2000 Antwerpen

DRUK

Moderna Printing

Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, scan of
op enige andere wijze, zonder voorafgaand
schriftelijk akkoord van de uitgever.

✕ VERTIGObe

@ VERTIGOgram

f VERTIGObe

Nu het doek valt over de papieren incarnatie van *Vertigo*, grijp ik de kans om van dit laatste voorwoord mijn ultieme dankwoord te maken. In de eerste plaats salueer ik het Vlaams Audiovisueel Fonds. Je moet het maar doen: *Vertigo* tien jaar geleden mee op de rails zetten als toegankelijker tegenhanger van *Filmmagie*, ons nog geen jaar later wegzetten als oppervlakkige concurrent van dat langlopende blad, om na hun onfortuinlijke maar in de sterren geschreven faillissement *Vertigo* en jongere initiatieven *Fantômas* en *Humbug* op zo'n manier tegen elkaar uit te spelen dat er nu geen

enkel gedrukt filmmagazine in Vlaanderen meer overblijft.

Over een minder ironische boeg: mijn oneindige dankbaarheid gaat uit naar Jimmy, Eline, Britt, Ewoud, Anke, Niels en alle andere destijds jonge honden die hun eerste schrijfstapjes bij *Vertigo* hebben gezet. Hetzelfde geldt voor vaste waarden Chris en Ruben, én eeuwig deadline-acrobaat Jonas. Al onze vormgevers – van Wouter over Jirka tot Geert – hebben mijn eeuwige respect voor het harde werk in niet altijd ideale omstandigheden. Tomas, Peter, Bart, Sara en de andere zakelijke medewerkers die de revue passeerden: duizendmaal merci om het schip mee drijvende te houden. En verder hulde aan bestuursleden als Hans en Xavier, die me samen met voorzitters Marc, Dorian en Emmanuel met de regelmaat van de klok met raad en daad hebben bijgestaan.

Natuurlijk hebben de *Vertigo*-vrienden, onze diehard-abonnees, ook een speciale plaats in mijn hart, want zonder hun passie voor film én ons magazine had ik het nooit zo lang volgehouden. En zo beland ik bij de drie belangrijkste figuren in mijn *Vertigo*-verhaal. Annelies, die er zelfs na onze relatiebreuk altijd voor me is geweest als het even tegenzat. Maartje, die me met haar warme doortastendheid het begin van het einde deed omarmen. En - *last but certainly not least* - zoonlief Viktor, die altijd paraat staat om samen film te kijken én met de breedste glimlach ooit mee het onthaal van de *Vertigo*-events te verzorgen.

Once more with feeling: tot in de cinema!

STEVEN TUFFIN

HOOFDREDACTEUR

CZAR FILM

CAVIAR

private
view
productions

Bozar

tv

lumière

DE KERN

OFFSCREEN

cinéart

MF

MENUETTO
FILM

SEARCHERS

ne
no

Cineville

Met een duizelingwekkende dosis dank aan

UIT DE KAST

De film maken die hij zelf als tiener had willen zien: met die ambitie begon Vlaams regisseur Anthony Schatteman aan *Young Hearts*. Zijn ondertussen internationaal gevierde langspeelfilmdebuut vertelt een romantisch verhaal over de ontluikende liefde tussen twee jongens. 'Ik wilde graag iets maken dat je ook kunt tonen aan een negenjarige.' **RUBEN NOLLET**

Romantische ziel

Liefst van al wilde hij acteur worden, bekend Anthony Schatteman. Daarom studeerde hij tijdens zijn tienerjaren aan de Kunsthumaniora in Gent. ‘Die opleiding heeft me gebracht waar ik nu ben. Ik had toen ook al voortdurend een camera vast. Ik heb mijn hele jeugd lang gefilmd. Ik maakte langspeelfilms met mijn vrienden en familie, op drie DV8-cassettes van elk dertig minuten. Mijn eerste film heette *De verboden liefde*. Het was er een met veel bloedvergieten, maar toch ook al met een romantische toets.’

Die voorliefde voor romantiek zat ook in *Kus me zachtjes* uit 2012, Schattemans eindwerk aan de film-afdeling van het Gentse KASK. De kortfilm vertelt het semi-autobiografische verhaal van een zestienjarige jongen die niet alleen worstelt met

zijn seksualiteit, maar ook met zijn vader, die meer aandacht heeft voor zijn carrière als charmezanger dan voor zijn zoekende zoon. De basis voor Schattemans eerste langspeelfilm, *Young Hearts*, was gelegd.

Familiefilm

Het is logisch dat ook *Young Hearts* een heel persoonlijke film is geworden. Veel scènes en situaties komen quasi rechtstreeks uit Schattemans eigen leven. Zijn vader Johan is net als Elias’ papa (Geert Van Rangelberg) een relatief succesvolle schlagerzanger. Hij was vroeger vaak van huis, dus werd de regisseur in spe vooral door zijn

Verlengstuk

In *Young Hearts* zijn de hoofd-personages iets jonger dan die van *Kus me zachtjes*. Plattelandsjongen Elias (Lou Goossens) is veertien en geniet met zijn vrienden van de zomer. Hij raakt in de ban van nieuwe buurjongen Alexander (Marius De Saeger). Die is ook veertien, komt uit Brussel en is zelfverzekerd en ongedwongen. Zo zegt Alexander vlakaf dat hij een jaartje terug samen was met een jongen. Elias en Alexander worden vrienden. En misschien wel meer. ‘Sommige mensen zullen

Young Hearts heel clichématig vinden, maar ik wilde graag iets liefs maken. Iets wat je ook kunt tonen aan een negenjarige’, zegt Schatteman. ‘Na *Kus me zachtjes* raadde iedereen me aan om er een lange versie van te maken, maar ik was toen niet klaar voor een jeugdfilm. Ik wilde liever de harde kant van gay Berlijn tonen, waar ik een tijdlang woonde. Na jaren haalde ik *Kus me zachtjes* toch vanonder het stof. Plots zag ik er wel een langer verhaal in, eentje over romantische liefde zonder seksuele connotatie.’

Anthony Schatteman

Waarom Wetteren

Om dat heel persoonlijke verhaal te vertellen kon Schatteman zich maar één locatie voorstellen: zijn geboortedorp Overschelde, een gehucht van Wetteren. 'We hadden voordien zes maanden lang naar locaties gezocht', vertelt de regisseur. 'Maar plots beseft ik dat het logisch zou zijn om gewoon te filmen in de straat waar ik ben

opgegroeid. En op mijn oude school, en langs de Schelde waar ik vaak ging zwemmen. Visueel zijn dat misschien niet de allermooiste plekken, maar we voelden dat het verhaal daar thuis hoorde. Mijn hart ligt daar.'

Dus sloeg Schatteman samen met zijn cast en crew enkele maanden de tenten op in de Oost-Vlaamse

gemeente. Het bleek de beste manier om de zomerse vrijheid die de regisseur zich herinnerde opnieuw tot leven te wekken. 'Ik was er destijds altijd volle bak aan het fietsen, zwemmen of verkennen', weet hij nog. 'Dat overweldigende gevoel van nostalgie wilde ik koste wat kost in de film injecteren.'

Vaaste vriend

Wie niet op de aftiteling staat, maar wel een onmiskenbare invloed heeft gehad op *Young Hearts*, is Lukas Dhont. 'Mijn beste maat', onderstreept Schatteman. 'De eerste projectie die ik gefinancierd probeerde te krijgen, waren heel complex. Lukas heeft me met *Girl* getoond hoe je met een heel liefdevol thema een helder en hartverwarmend verhaal kunt vertellen.'

Schatteman is zich bewust van de gelijkenissen tussen *Young Hearts* en Dhonts tweede film *Close*, allebei liefdesverhalen over twee tienerjongens. 'Maar ik ben ervan overtuigd dat kijkers na tien seconden zullen stoppen met de films te linken', zegt hij. 'Lukas en ik werken nauw samen, dus we wisten dat we heel verschillende films aan het maken waren. *Close* mikt met de zware thema's die

hij aanraakt eerder op volwassenen. In vergelijking daarmee is *Young Hearts* ontzettend luchtig. Ik moet toegeven dat ik aanvankelijk schrik had dat mensen de films zouden zitten vergelijken, maar die angst heb ik ondertussen achter me kunnen laten. Gelukkig maar.'

**YOUNG HEARTS SPEELT VANAF
18 DECEMBER IN DE BIOSCOOP**

Bedankt,
VERTIGO,
voor de vele
jaren filmplezier.
Veel succes met
jullie nieuwe
avontuur!

DeRoma

www.deroma.be

5 FEB Lake Street Dive

6 FEB Douglas Firs

9 FEB Eefje de Visser

10 FEB Cory Wong

13 FEB Carminho

15 FEB Fixkes

7 MRT Sharon Van Etten

19 MRT Equal Idiots

21 MRT Vive La Fête

Cinema Roma

Wist je dat je in De Roma ook naar de film kan? Voor de zachte prijs van € 5 geniet je in de gezelligste cinema van 't Stad van de beste films uit binnen- en buitenland. Ontdek de volledige filmkalender via www.deroma.be/cinemaroma

GRATIE RONDONOM

Twaalf jaar nadat zijn kolonialistische parabel *Tabu* uitgroeide tot een internationaal arthousefenomeen, komt Miguel Gomes met *Grand Tour* op de proppen. De meanderende mix van een stillefilmachtig relaas in zwart-wit en 16mm-beelden van hedendaags Azië leverde de Portugese cineast de regieprijs op tijdens het recentste Filmfestival van Cannes. Maar laten we beginnen bij het begin: waar haalde hij de inspiratie voor dit hypnotiserende spelletje audiovisuele pingpong? **STEVEN TUFFIN**

MIGUEL GOMES: 'Ik wilde de overweldigende diversiteit van onze planeet tonen. We leven in een spectaculair grote wereld en cinema is het perfecte medium om dat duidelijk te maken. Ik hou er ook van om feit en fictie met elkaar te laten botsen. Daarom wissel ik een soort sprookje over het leven in koloniaal Birma af met beelden van mijn voorbereidende rondreis door Azië. Cinema bewandelt altijd het slappe koord tussen droom en werkelijkheid en daar speel ik graag mee. Die tweespalt is zo oud als de kunstvorm zelf. Bij de pioniers had je enerzijds de gebroeders Lumière, die filmde hoe een trein een station binnenreed. Dat was voor het publiek zo realistisch dat mensen en masse de zaal uitrenden. Daarnaast had je Georges Méliès, die het ene fantasierijke tableau na het andere op het witte doek toverde, met

als bekendste voorbeeld de maan die in *Le voyage dans la lune* een raket in haar oog krijgt.' **Vertel eens over de reis waarvan je beelden in *Grand Tour* hebt verwerkt.** 'Die heb ik te danken aan mijn fantastische producenten! *(lacht)* Lang voor ik ook maar één letter van het scenario op papier zette, had ik de tocht die de hoofdpersonages ondernemen al helemaal uitgestippeld in mijn hoofd. Omdat ik toch graag eens ter plekke wilde gaan kijken, vroeg ik aan mijn geldschieters of ik er met een kleine ploeg heen mocht om een soort *travelogue* te filmen. Tot mijn grote verbazing gingen ze akkoord, waarop ik halsoverkop vertrok omdat je normaliter nooit geld krijgt voordat er een scenario is. Toen ik terug was van die trip, begon ik te schrijven als een soort reactie op wat we gefilmd hadden.'

Naar welke beelden was je op zoek tijdens je reis?

'In de eerste plaats naar entertainende situaties. Zo zagen we in Yangon in Myanmar – vroeger Rangoon in Birma – een reuzenrad dat niet motorisch aangedreven was. In plaats daarvan moesten mannen met hun lichaamsgewicht en allerlei acrobatieën het toestel in beweging houden. Dat paste voor mij perfect bij de scène in het fictiegedeelte waarin het mannelijke hoofdpersonage zijn verloofde in de steek laat.'

Dat moet je toch eens verduidelijken.

'Goh, veel van zulke zaken hebben te maken met dichtertelijke vrijheid of een zeker buikgevoel. In dit geval zag ik een verband tussen het vrouwelijke hoofdpersonage dat zich plots compleet verloren voelt en de waanzinnige situatie van de kerels die dat rad de hele tijd moeten laten draaien.'

Heb je er ooit aan gedacht om enkel de reisbeelden te gebruiken?

'Als regisseur ben ik voortdurend op zoek naar de gratie rondom. Alleen wil ik me niet beperken tot de realiteit. Al is het maar om nog meer verwondering te kunnen creëren.'

Kun je in dit tijdperk van totale visuele overload mensen überhaupt nog verwonderen met beelden?

'Ik moet dat wel geloven. Anders is mijn job volstrekt zinloos. Natuurlijk was het publiek vroeger naïefer en keek het met de onbevangenheid waarmee een kind poppenkast kijkt. Net daarom experimenteer ik met nieuwe narratieve vormen. Ik wil de kijker toch zo ver krijgen dat hij zich volledig verliest in wat hij ziet op het witte doek. Weet je wanneer ik weet dat dat gelukt is? Als iemand me komt vertellen over een scène die hij denkt gezien te hebben, maar die ik louter geïnsinueerd heb. *(lacht)*'

GRAND TOUR SPEELT VANAF 25 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

SCHARLAKEN SCHADUWEN

Kardinalen zijn geen misdienaars. En ze zijn al zeker niet heiliger dan de paus. Wanneer ze een nieuwe kerkvorst moeten kiezen, komen de machtshonger en manipulaties naar boven. Regisseur Edward Berger (*All Quiet on the Western Front*) maakte er met *Conclave* een fascinerende thriller over. 'Het is een machtsstrijd zoals vele andere.' **RUBEN NOLLET**

Met *All Quiet on the Western Front* sleepte Edward Berger in 2023 maar liefst negen Oscarnominaties in de wacht, waaronder die voor Beste Film. Toen de regisseur vier Academy Awards rijker het Dolby Theatre in Los Angeles verliet, kon hij al vermoeden dat het geen ‘*adieu*’, maar een ‘*auf Wiedersehen*’ was. Zijn volgende potentiële prijsbeest was immers al ingeblikt.

In *Conclave*, gebaseerd op de gelijknamige bestseller van Robert Harris, ruilt Berger het slagveld van de Eerste Wereldoorlog in voor een ander strijdtoneel. Na de dood van de paus komen in Rome de kardinalen samen om een nieuwe leider te kiezen. Kardinaal-deken Lawrence (Ralph Fiennes) moet die verkiezing in goede banen leiden. Zijn voornaamste uitdaging lijkt de krachtmeting tussen de conservatieve en vooruitstrevende vleugels van de Katholieke Kerk, maar hij krijgt al snel lucht van een samenzwering.

EDWARD BERGER: ‘Ralph en ik zaten

meteen op dezelfde golflengte: *Conclave* moest de kijker meeslepen. De prikkelendste kant van de film is ongetwijfeld het whodunit-element, maar het kloppende hart is de innerlijke evolutie van kardinaal Lawrence: zijn gedachten, zijn gevoelens, zijn twijfels. Daar herken ik mezelf in. Ik twijfel aan alles. Ik stel mijn keuzes voortdurend in vraag.’

Je hebt een sterke cast bij elkaar gekregen, met naast Fiennes klinkende namen als Stanley Tucci, John Lithgow en Isabella Rossellini. Hoe heb je hen allemaal kunnen overtuigen?

‘Gelukkig moest dat helemaal niet. Dat heb ik te danken aan het geweldige script van *Tinker Tailor Soldier Spy*-scenarist Peter Straughan. Iedereen die het las, hapte meteen toe. Een hoogst uitzonderlijke situatie.’

In het bronmateriaal is het hoofdpersonage een Italiaanse kardinaal. Wat betekent het dat die man in de film een Brit is?

‘Niets. Dat is puur casting. Eerst wilde ik wel een Italiaanse acteur, maar Ralph was simpelweg geknipt voor de rol. Ik wilde hem ook geen Italiaan laten spelen. Ik haat het wanneer een Britse acteur een Duits personage speelt. Ik haak meteen af als ik zoiets zie. En het is waarschijnlijk nog veel erger om een Brit een Italiaan te zien spelen. (*lacht*)’

Wat trekt jou aan in het milieu van pausen en kardinalen?

‘Het mysterie. *Conclave* is niet alleen een meeslepende thriller, hij neemt je

‘Dat is het mooie aan film: je kunt elke realiteit bouwen die je wilt, zolang ze maar echt lijkt.’

EDWARD BERGER

ook mee naar een wereld waar je bijna niets over weet. Tegelijk vertelt hij een universeel verhaal. Het zou zich ook kunnen afspelen in de bestuurskamer van een multinational. Of in Washington D.C. Het is een machtsstrijd zoals vele andere, maar deze speelt zich af tussen allemaal mannen in een scharlaken soutane.’

***Conclave* ziet er heel authentiek uit. Hoe heb je die geheime wereld blootgelegd?**

‘Zowel de auteur van het boek als mijn scenarist deden geweldige research. Je mag bovendien niet vergeten dat *Conclave* geen documentaire is, maar een film. Een aantal belangrijke bouwstenen kloppen, de rest is interpretatie. We hebben zelf een werkelijkheid gecreëerd. Dat is het mooie aan film: je kunt elke realiteit bouwen die je wilt, zolang ze maar echt lijkt. Kijk maar naar *Star Wars*. Waarachtigheid weegt zwaarder dan authenticiteit.’

Het toilet van de paus krijgen we niet te zien, maar je toont wel zijn appartement. Is dat authentiek?

‘Gewoonlijk woont een paus in het pauselijk paleis, maar paus Franciscus niet, omdat hij nederigheid hoog in het vaandel draagt en het paleis te pompeus vindt. Hij woont dan ook in een bescheiden kamer in de Casa Santa Marta. Als je dat gebouw googelt, stel je echter vast dat het ongelooflijk lelijk is. Het ziet eruit als een luchthavenhotel. Op zo’n locatie wilde ik geen film draaien, dus hebben we beslist om iets te bouwen dat strak en spartaans oogt, maar tegelijk visueel interessant is.’

Het conclaaf vindt plaats in de Sixtijnse Kapel. Hoe was het om die legendarische ruimte na te bouwen?

‘Fantastisch. Eerst kom je aan in een studio waar niks te zien is en vraag je je af hoe je in godsnaam zo’n decor voor elkaar zult krijgen. Maar beetje bij beetje zie je alles evolueren, en plots sta je echt in die kapel.’

Deuren komen prominent in beeld in *Conclave*. Dat begint al in de begin-generiek en zelfs in de lift hoor je verschillende keren: ‘Deuren open, deuren dicht’. Waarom deed je dat zo nadrukkelijk?

‘Om een claustrofobische sfeer te creëren. Toen ik het scenario las, moest ik meteen denken aan de politieke thrillers van de jaren zeventig: *Three Days of the Condor* van Sydney Pollack, *The Parallax View* en *All the President's Men* van Alan J. Pakula, ... Allemaal films die je meevoeren naar een wereld vol paranoia. Ik wilde het gevoel dat de muren oren hebben opwekken met bepaalde stilistische keuzes, waaronder dus die deuren.’

Ook omdat een conclaaf zich per definitie achter gesloten deuren afspeelt?

‘Precies. De deuren gaan op een bepaald moment dicht en niemand mag nog naar buiten voordat er een nieuwe paus verkozen is. Daarna gaan de deuren weer open en komen er verse lucht en zonlicht binnen, maar zolang het conclaaf duurt, is alles donker en bedompt.’

Hoe benadrukte je dat gevoel van paranoia nog meer?

‘Met een interessante suggestie

van de sounddesigner. Hij heeft ervoor gezorgd dat het lijkt alsof alle lucht uit een kamer wordt gezogen wanneer iemand een deur sluit. Op die momenten wordt het heel stil op de klankband en hangt er een donkere zoemtoon over de personages. Dat zorgt voor een bijna loden gevoel.’

Tot slot: je had *Conclave* al af toen *All Quiet on the Western Front* nog moest uitkomen. Heb je ook nu al een volgende film klaar?

‘De opnames zijn in ieder geval al achter de rug. In het Chinese gokparadijs Macau draaide ik met Colin Farrell en Tilda Swinton *The Ballad of a Small Player*, naar een roman van Lawrence Osborne uit 2014. Dat boek gaat over een gokverslaafde man die in Engeland geld heeft verduisterd, waarna hij naar Macau is gevlucht om een nieuw leven op te bouwen onder een valse identiteit. En dan vergokt hij zijn toekomst. Die shoot was extreem intens, want Macau is een uitputtende stad. Alles draait er rond geld en materialisme. Je vindt er niets van echte waarde. Gelukkig gaat de film daar net over. (*lacht*)’

CONCLAVE SPEELT VANAF 11 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

100 inspirerende uitgaven, bedankt Vertigo!

Reis met De Blauwe Vogel naar plekken
waar films tot leven komen.

Reisfamilie Carlier • 1609
deblauwevogel.be

BRUSSEL
Bergstraat 58

NIEUWPOORT
Valkestraat 6

SINT-TRUIDEN
Luikersteenweg 54

011 705 500
info@deblauwevogel.be

VERTIGO

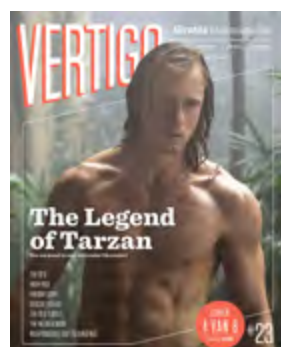
NR. 1 - 100 | APRIL 2014 - JANUARI 2025

Een duizelingwekkende dosis cinema

TABULA RASA

Vertigo vervelt. We zeggen vaarwel aan ons papieren magazine dat tien jaar lang maandelijks, tweemaandelijks en soms zelfs driemaandelijks verscheen. Voor we ons digitale luik nog warmer omarmen en onze eerste stapjes in de podcastwereld zetten – begin januari is het zover! – blikken we eerst nog terug op de 100 nummers en de maar liefst 200 (wissel)covers die de revue passeerden. *I'm not crying, you're crying!* **STEVEN TUFFIN**

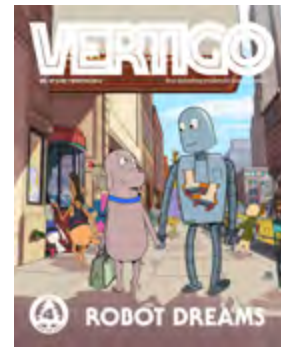

Vertigo, bedankt voor 100 edities vol filmische dromen.

Tijd om de set echt te betreden met De Blauwe Vogel.
Ontdek nu jouw droomreis!

 deblauwevogel.be

Reisfamilie Carlier • 1609

BRUSSEL
Bergstraat 58

NIEUWPOORT
Valkestraat 6

SINT-TRUIDEN
Luikersteenweg 54

011 705 500
info@deblauwevogel.be

**FREAKY
FRIDAY**

13 DECEMBER
22h & 00h

THE THING

JOHN CARPENTER

&

THE

FACULTY

ROBERT RODRIGUEZ

4K SCREENING

DE
CINEMA

WWW.DECINEMA.BE

DECINEMA_ DE CINEMA - MAARSCHALK GÉRARDSTRAAT 4, 2000 ANTWERPEN

**" HUGH GRANT
IS ANGSTAANJAGEND "**
THE VERGE

HERETIC

NU IN DE BIOSCOOP

BELGA
FILMS

A24

**EYEWORCS &
CAST & CREW
VAN NACHTVLINDERS
FELICITEREN VERTIGO
VOOR 100 MAGAZINES
VOL FILMPASSIE!**

NACHTVLINDERS

IN DE BIOSCOOP NAJAAR 2025

APENKUREN

Geef toe, het uitgangspunt van *Better Man* – een biopic over Robbie Williams, maar dan met een digitale aap in de hoofdrol – doet een heleboel *vanity project*-alarmbellen afgaan. Of dat voorgevoel klopt, moet je zelf maar ontdekken in de bioscoop. Eén ding is wel zeker: de zanger van *Angels* en *Let Me Entertain You* zou niet de eerste popster zijn met een bedenkelijk ijdeltuitproject in het Grote Filmgeschiedenisboek. **STEVEN TUFFIN**

UNDER THE CHERRY MOON (1986)

Dat Prince toch niet synoniem is met perfectie, bewees Zijne Purperen Heiligheid met dit tweede filmproject. Na het megasucces van *Purple Rain* kreeg hij carte blanche van Hollywoodstudio Warner, maar de shoot verliep allesbehalve vlekkeloos. Zowel de oorspronkelijke hoofdrolspeelster als de regisseur werden vervangen. De eerste door een debuterende Kristin Scott Thomas, de tweede door... Prince zelf, natuurlijk.

COOL AS ICE (1991)

Too little, too late. Die Engelse uitdrukking is perfect van toepassing op dit Vanilla Ice-vehikel dat door pers én publiek radicaal uitgespuwd werd. De houdbaardheidsdatum van de witte rapper die een jaar eerder grandioos gescoord had met *Ice Ice Baby* was overduidelijk al verstreken. Waarschijnlijk hielp het ook niet dat Vanilla – of is het Ice? – als een soort nineties James Dean werd opgevoerd.

GLITTER (2001)

Was het floppen van dit drama te wijten aan de releasedatum rond 9/11? Nee, hoor! Hoofdrolspeelster Mariah Carey had simpelweg het acteertalent van een knotwilg. De wandelende hitfabriek bood een tijdje later zelfs haar excuses aan voor wat sommigen de slechtste film aller tijden noemen. Grootste compliment tot op heden is een vermelding op *IndieWire*'s lijst met *Gayest Movies That Aren't Actually Gay*.

SWEPT AWAY (2002)

Alleen een megaster als Madonna kan iemand zo ver uit zijn comfortzone halen dat er van zijn eigen talenten amper iets overblijft. Of hoe 'Madge' haar toenmalige partner Guy Ritchie overtuigde om een remake te maken van een Italiaanse klas-sieker en de macho cool van *Lock, Stock and Two Smoking Barrels* en *Snatch* de baan moest ruimen voor klungelige mooifilmerij die vooral de wanprestatie van vrouwlief moest verbergen.

BETTER MAN (2024)

Dus... een Robbie Williams-biopic met een *motion capture*-chimpansee in de hoofdrol?!? Voordat iedereen gillend wegloopt: achter de camera stond de regisseur van het *box office*-fenomeen *The Greatest Showman*, Williams onderlijnt voortdurend dat hij zich vooral niet te serieus wilde laten portretteren en de *early buzz* doet vermoeden dat dit wel eens de aangenaamste bioscoopverrassing in tijden zou kunnen worden. *You can entertain us*, Robbie!

BETTER MAN SPEELT VANAF 22 JANUARI IN DE BIOSCOOP

GROOTSTADSBLUES

In *BXL* droomt een Brusselaar met Marokkaanse roots van een beter leven voor zichzelf, zijn broertje en hun gezin, maar loopt voortdurend met zijn kop tegen de muur. Hoewel er dus niet veel te lachen valt, benadrukken regisseurs Ish en Monir Ait Hamou dat ze een hoopvolle film hebben gemaakt. 'Als gefrustreerde mensen elkaar vinden, loopt het vaak slecht af. En soms heel slecht.' **RUBEN NOLLET**

Dat de broers Ait Hamou ooit de krachten zouden bundelen voor een langspeelfilm, stond in de sterren geschreven. Ze brachten hun jeugd door in Vilvoorde. Monir is de oudste van vier kinderen, groeide op in het Frans en maakte naam als acteur (*Les Barons*) en regisseur (de tv-serie *Champion*). Ish is acht jaar jonger en de benjamin van het gezin. Hij ging naar een Nederlandstalige school, werd een bekend danser, choreograaf en schrijver, en maakte al de kortfilm *Klem*.

Ish en Monir maakten een heel persoonlijke – en tweetalige – film. *BXL* vertelt het verhaal van twee Brusselse broers, zonen van Marokkaanse ouders. Tarek (Fouad Hajji) is 26 en droomt ervan om in Amerika zijn talenten als MMA-vechter om te zetten in een filmcarrière. Fouad (Yassir Drief) is veertien jaar jonger en hoopt vurig dat zijn grote broer hem meeneemt. In de harde werkelijkheid incasseren beide broers elke dag opnieuw de frustraties die mensen uit hun gemeenschap maar al te goed kennen. De film gebruikt die ergernissen als brandstof om de ketel steeds verder op te stoken, tot de boel ontploft.

MONIR AIT HAMOU: ‘Alles in de film hebben vrienden, kennissen of wijzelf meegemaakt, of hebben we gezien, gehoord of gelezen.’

ISH AIT HAMOU: ‘Voor alle duidelijkheid: onze relatie als broers diende niet als inspiratie voor deze film. Het zijn de thema’s die *BXL* persoonlijk maken. Het raakt ons om te zien hoe moeilijk mensen het hebben om hun dromen waar te maken, zeker als je bepaalde bagage meedraagt, als je de pech hebt om uit een bepaalde cultuur of wijk te komen, of als je een bepaalde taal spreekt.’

Wilden jullie altijd al een film over Brussel maken?

ISH: ‘Producent Peter De Maegd, met wie ik *Klem* heb gemaakt, werkte aan een film over een bokscub in Brussel. Het verhaal speelde zich af tussen de

aanslagen in Parijs en Brussel. Peter vroeg Monir en mij of we wilden meewerken, maar een film over terrorisme sprak ons niet aan. We wilden iets maken over dromen, wat het voor personages als de onze betekent om die waar te maken in Brussel. Toen we dat vertelden aan Peter, zei hij: “Doe maar”, en hij zette het andere project stop. Heel moedig van hem.’

MONIR: ‘Ons idee vonden we universele en tijdlozer. *BXL* gaat over een specifiek moment in de geschiedenis van België en Brussel, maar dezelfde problematiek was er tien jaar geleden al en zal er binnen tien jaar nog zijn. Frustraties zullen er altijd zijn.’

***BXL* barst van de frustraties, maar toch noemen jullie dit een hoopvolle film. Waar zit die hoop dan?**

MONIR: ‘In het feit dat we ons allen vragen stellen en dat we met elkaar beginnen te praten.’

ISH: ‘En dat Monir en ik deze film hebben kunnen maken. We willen er een gesprek mee op gang brengen. Na de wereldpremière op Film Fest Gent was er veel respons en dat doet deugd. Feit blijft echter dat frustraties de kern vormen van *BXL*. Elk personage kampt ermee. Als zulke mensen elkaar vinden, loopt het vaak slecht af. En soms heel slecht.’

MONIR: ‘We probeerden ons in elk personage te verplaatsen, niet alleen in het hoofdpersonage maar bijvoorbeeld ook in de flik. Daardoor konden we een genuanceerder beeld scheppen. Sommige mensen zullen *BXL* misschien zien als een militante aanklacht, wij wilden vooral iedereen in de film begrijpen. Die flik is het bijvoorbeeld beu is dat hij voortdurend beledigd wordt. Hij is ook maar een mens. (*lacht*)’

Eén personage blijft nadrukkelijk in de schaduw: de fundamentalistische ronselaar. Als ik het goed heb, is die trouwens wit. Hoe moeten we hem interpreteren?

ISH: ‘Op twee manieren. Je ziet hem

‘We wilden zo veel mogelijk stemmen laten horen om mensen te doen begrijpen hoe complex een stad als Brussel is.’

MONIR AIT HAMOU

nooit duidelijk omdat hij symbool staat voor een negatief idee dat binnensluipt, een verleidelijke stem die iets voorstelt dat aansluit bij de tijd en de wereld waarin we leven. Tegelijk is hij gebaseerd op een echte

ronselaar, Jean-Louis Denis, bijgenaamd ‘Le Soumis’, die een jaar of vijftien geleden rondliep in Brussel en Vilvoorde.’

MONIR: ‘De ronselaar heeft voor ons wel wat van Darth Vader. Hij stelt je iets voor, maar je weet niet wie er schuilt achter die stem, achter dat masker. Of hij nu wit, zwart, geel of groen is, dat maakt niet uit. Het is gewoon iemand die beweert dat hij een antwoord heeft op al je problemen.’

Ish: ‘We houden sowieso van *Star Wars*, maar Darth Vader is extra bijzonder omdat je ondanks zijn vervormde stem heel goed hoort wat hij te zeggen heeft. Meer nog: omdat je zijn gezicht niet ziet, worden zijn woorden nog nadrukkelijker. Ook daarom tonen we het gezicht van de ronselaar nooit. Wat telt, is wat

hij zegt. En zijn woorden leggen een link naar de politieke uitspraken aan het begin van de film. De ronselaar gebruikt die quotes om mensen voor zich te winnen.’

Die citaten zijn neerbuigende en polariserende uitspraken over Brussel, van onder meer Donald Trump, Conner Rousseau en Karel De Gucht. Hoe hard komen die aan?

ISH: ‘Als we iets wilden doen met deze film, dan is het wel zo veel mogelijk stemmen laten horen om mensen te doen begrijpen hoe complex een stad als Brussel is. Verschillende mensen met macht proberen iedereen er immers van te overtuigen dat alles heel simpel en eenduidig is. Daar verwijzen die citaten naar. Zulke uitspraken hebben een enorme impact.’

MONIR: ‘Bijna dagelijks passeren zulke dingen in de media. Iemand zei dat hij die citaten aan het begin jammer vond, want ze maken dat je niet ziet hoe mooi Brussel is. Dat klopt, maar als je elke dag beledigd wordt, zie je op den duur echt niet meer hoe prachtig je stad is. Het is een van de redenen waarom ik zo trots ben op onze film. Hij laat niemand onberoerd.’

Over beledigingen gesproken: de jonge Fouad noemt mayonaise op een bepaald moment ‘une sauce de Flamands’. Waar slaat dat op?

ISH: ‘Omdat je nooit mayonaise op een broodje mag doen. (*lacht*)’

MONIR: ‘Wij hadden thuis mayonaise in de koelkast staan, dus we begrepen nooit waarom je daarnaar zou vragen in de snackbar. Voor ons was de snack een culinaire reis. Dan vroeg je een exotische saus, geen mayonaise. In de snackbar merkten we altijd dat de Vlaming voor ons mayonaise vroeg en de Vlaming na ons ook. Dus werd mayonaise voor ons de saus van de Vlamingen. (*lacht*)’

Jullie werken intussen aan een tweede film, *Mercury*. Wat mogen we daarover al weten?

ISH: ‘Alles. We hebben geen contract met Marvel. (*lacht*) Het wordt iets helemaal anders dan *BXL*, een feelgoodfilm. Het hoofdpersonage is een herdersjongen in het zuiden van Marokko. Hij wordt uitgelachen omdat hij hyperdontie heeft: te veel tanden in zijn mond. Op een dag vindt hij in een achtergelaten tent een nummer van het muziekblad *Rolling Stone*. Op de cover staat een foto van Freddie Mercury tijdens Live Aid. De jongen ziet hoe een massa fans de zanger toejuicht en hij besluit om Freddie Mercury te worden. Het wordt een film met veel muziek en dans, én Oosterse covers van Queen-songs.’ 🎸

BXL SPEELT VANAF 22 JANUARI IN DE BIOSCOOP

MASKERS AF

In haar derde langspeelfilm *Babygirl* neemt de Nederlandse actrice en cineaste Halina Reijn gewaagde thema's onder de loep. Het kinky liefdesverhaal bracht haar op de rode loper van filmfestivals als Venetië en Toronto. En het heeft Nicole Kidman in de hoofdrol. 'Zij was mijn droomkandidaat.' **RUBEN NOLLET**

In 2005 stond Halina Reijn op de set van *Zwartboek*, het oorlogsdrama Paul Verhoeven. De actrice zat toen al vijftien jaar in het vak en de lokroep om zelf te regisseren klonk steeds luider. 'Ik bleef Paul maar zeggen dat ik het ook eens wilde proberen', weet ze nog. 'Hij zei dat ik eerst een thema moest hebben.'

Dat lijkt Reijn ondertussen wel gevonden te hebben: de verborgen seksualiteit van succesvolle vrouwen. In haar regiedebuut *Instinct* (2019) viel een psychologe met een verkrachttingsfantasie voor een gevaarlijke patiënt. En nadat ze zichzelf met de horrorsatire *Bodies Bodies* (2022) bewezen had aan de hippe Amerikaanse studio A24,

kreeg ze groen licht om het onderwerp andermaal aan te snijden in *Babygirl*.

Protagonist Romy (Nicole Kidman) is een zakenvrouw met aanzien, gehuwd met een bejubelde theatermaker (Antonio Banderas) met wie ze twee tienerdochters heeft. Achter haar ogenschijnlijk bevredigend leventje verbergt ze echter een seksuele fantasie die draait rond onderwerping en BDSM. En dan ontmoet ze in haar bedrijf een jonge stagiair (Harris Dickinson) die haar tot op het bot lijkt te doorzien.

'Kunst moet de grijstinten opzoeken, discussies oproepen en verontrustend zijn.'

HALINA REIJN

'Hoe kun je alle aspecten van jezelf aanvaarden en koesteren?' stelt Reijn. 'Die vraag wilde ik belichten. Niet alleen wat we aan de buitenwereld tonen, maar ook onze donkere, verborgen en zelfs beschamende kanten. Jongere mensen lijken het er iets minder moeilijk mee te hebben, maar ik lig er enorm mee in de knoop.'

Reijn steekt niet weg dat ze *Babygirl* in wezen voor zichzelf heeft gemaakt: 'Een film is een soort brief aan jezelf, die je deelt met anderen. Deze brief werd een aanmoediging om wat meer plezier te beleven aan mijn eigen lichaam. De film gaat ook over het vrouwelijke orgasme en over de enorme kloof die op dat vlak nog gaapt tussen mannen en vrouwen.'

Inspiratie voor *Babygirl* haalde Reijn bij erotische thrillers als *Basic Instinct*, *9 1/2 Weeks* en *Fatal Attraction*: 'Ze gaven me het gevoel dat ik niet de enige vrouw was met zulke fantasieën.

Ik wilde met *Babygirl* in dialoog gaan met die films, spelen met de clichés en er een vrouwelijke draai aan geven. Dat is nodig, want sommige van die films hebben de tand des tijds niet bepaald goed doorstaan. *Indecent Proposal*, mijn God...'

Reijn beseft dat de hoofdpersonages van *Instinct* en *Babygirl* niet noodzakelijk sympathiek overkomen, net omdat die films thema's aanraken die we liever uit de weg gaan. Dat soort figuren hebben haar altijd al aangetrokken. 'Ik heb zulke vrouwen vaak gespeeld op het toneel', zegt ze. 'Karakters die afstandelijkheid uitstralen, eerder cactus dan zachte bloem. Misschien trokken die rollen me aan omdat ik mezelf zo ervaar. Daarom hou ik ook van een films als *La pianiste* van Michael Haneke en *Birth* van Jonathan Glazer, met Nicole Kidman met haar korte haar.'

Dat Reijn voor *Babygirl* bij Kidman uitkwam, is dan ook geen toeval. De cineast wilde de sappigst mogelijke vrouwelijke rol bedenken en die geven aan iemand met genoeg moed om er haar tanden in te zetten. 'Nicole was mijn droomkandidaat', zegt ze. 'Als ik vroeger in de coulissen moed stond te verzamelen om het podium op te stappen, probeerde ik altijd de energie te kanaliseren die ik in haar zag.' Geen wonder dus dat Kidman meteen toehapte.

Met *Babygirl* toont Reijn zich opnieuw als een boeiende regisseur, die taboes rechttoe rechtaan aankaart. Dat moet ook, besluit ze: 'Kunst moet de grijstinten tonen, discussies oproepen en verontrustend zijn. Dat betekent dat je dingen aan de kaak stelt die anders verborgen blijven, zaken die je normaal nooit uitspreekt. Ik vind het makkelijker om over zulke dingen een film te maken dan om er met een vriendin in alle intimiteit over te praten.' 🍷

BABYGIRL SPEELT VANAF 15 JANUARI IN DE BIOSCOOP

Nachtdier

Zo'n honderd jaar terug zag graaf Orlok voor het eerst het, euh, daglicht als huiveringwekkende Dracula-rip-off in *Nosferatu: Eine Symphonie des Grauens* van stille filmmaestro F. W. Murnau. Dankzij *The Witch*-regisseur Robert Eggers is de legendarische bloedzuiger nu aan zijn derde bioscoopincarnatie toe. En ook op verschillende andere films is zijn hoektandafdruk zichtbaar. Een onheilig overzicht. **STEVEN TUFFIN**

Nosferatu: Eine Symphonie des Grauens (1922)

Het valt onmogelijk te ontkennen dat dit knap staaltje expressionistische cinema grotendeels gejat is van Bram Stokers horrorbestseller *Dracula* uit 1897. Oké, het hoofdpersonage is niet graaf Dracula maar graaf Orlok, hij ziet er met zijn lange vingers en ratachtige smoelwerk een pak angstaanjagender uit dan zijn charmante inspiratiebron en hij trekt naar een fictief Duits stadje in plaats van naar Londen. Daar houden de (vage) verschillen echter zowat op. Hoewel velen ervan uitgaan dat regisseur F. W. Murnau en de zijnen die aanpassingen maakten om copyrightgedoe te vermijden, zouden er filmkopieën bestaan met een pancarte waarop *Dracula* expliciet als bronmateriaal vermeld wordt. Eén ding is zeker: Stokers erfgenamen wonnen een rechtszaak en alle prints moesten vernietigd worden. Gelukkig gebeurde dat niet, want ondertussen staat deze vroege genreklassieker te boek als blauwdruk voor het ganse griezelenre.

Shadow of the Vampire (2000)

Ready, set, meta! In deze duizelingwekkende brok historische fictie vertolkt Willem Dafoe origineel *Nosferatu*-hoofdrolspeler Max Schreck tijdens de opnames van Murnaus meesterwerk. Met als uitgangspunt dat er over Schreck amper iets geweten is, voerde de Amerikaanse regisseur E. Elias Merhige de Duitse acteur op als een echte vampier, die het de door John Malkovich vertolkte Murnau alsmaar moeilijker maakt op de set. Het hoeft niet echt te verbazen dat dit indiecuriosum een van de eerste producties was van Saturn Films, het filmbedrijf van Nicolas Cage. Oorspronkelijk wilde de *Leaving Las Vegas*-Oscarwinnaar Schreck zelf vertolken, maar hij zette met plezier een stap opzij toen hij hoorde dat Dafoe zich aan het project wilde verbinden. Een goede beslissing, want de *The Florida Project*-acteur scoorde zijn tweede Oscarnominatie voor zijn verrukkelijke vertolking.

Nosferatu: Phantom der Nacht (1979)

Het zal niemand verbazen dat de Duitse iconoclast Werner Herzog het zichzelf én zijn publiek moeilijk maakte met deze remake. Hoewel hij zich in de eerste plaats baseerde op Murnaus huivermeesterwerk, koos de cineast ervoor om de namen uit Stokers boek te gebruiken. Herzogs fetisjacteur Klaus Kinski mag dan fysiek wel op Orlok lijken, in deze film heet hij dus Dracula. Waarom Herzog dan absoluut een nieuwe *Nosferatu* wilde maken? Simpel: hij vond het origineel een van de beste Duitse films aller tijden. Bovendien zag hij het verhaal als een snoeiharde kritiek op de bourgeoisie: 'Wanneer Nosferatu zich tegoeed begint te doen aan de inwoners van het Duitse stadje, gaan alle goede zeden overboord. Het is ieder voor zich.' Leuk weetje: omdat Herzog niet mocht filmen op de locaties van het origineel, trok hij naar het Nederlandse Delft. In die schilderachtige stad stootte hij maar op één beperking: die 11.000 ratten die hij voor een bepaalde scène wilde loslaten, dat vond het stadsbestuur maar niets.

What We Do in the Shadows (2014)

Dat graaf Orlok niet altijd voor kommer en kwel zorgt, bewijst de aan hem schatplichtige Petyr uit deze mockumentary van *Jojo Rabbit*-regisseur Taika Waititi. Samen met drie andere bloedzuigende huisgenoten beleeft deze 8.000 jaar oude vampier hilarische horroravonturen. Vooral zijn bijna dierlijke gedrag staat in lachwekkend contrast met de maniertjes van zijn *roomies*, die toch nog een schijn van menselijkheid hebben en in tegenstelling tot hem regelmatig de afwas en andere huiselijke verplichtingen op zich nemen. Trouwens: het complete gebrek aan charme, goedheid of warmte van de originele Orlok leverde de inspiratie voor nog tal van andere personages, zoals Kurt Barlow in de eerste tv-bewerking van Stephen Kings *Salem's Lot*, The Master in de tienergriezelsreeks *Buffy the Vampire Slayer* en de ruimtevampier uit de scifiserie *Buck Rogers in the 25th Century*.

Nosferatu (2024)

Het heeft Robert Eggers bijna tien jaar gekost, maar het is de Amerikaanse regisseur eindelijk gelukt. In 2016, een jaar nadat hij furore had gemaakt met zijn langspeelfilmdebuut *The Witch*, kondigde hij zijn *Nosferatu*-remake aan met de gevleugelde woorden: 'Het voelt vuil, blasfemisch, egoïstisch en weerzinwekkend voor een beginnend filmmaker als ik om zo'n project op poten te zetten, maar ik ga er gewoon voor.' Rond de release van zijn tweede film *The Lighthouse* in 2019 kwam Eggers wat terug op die uitspraak: 'Ik heb er ongelooflijk veel tijd én bloed in gestoken, maar ik kan niet zeggen of - laat staan wanneer - het me zal lukken.' Door de jaren heen waren klinkende namen als Anya Taylor-Joy en Harry Styles voor korte duur aan de schijnbaar gedoemde productie verbonden, maar na *The Northman* uit 2022 is het dan toch gelukt, met *It*-engerd Bill Skarsgård in de rol van het bijtgrage titelpersonage. 🧛‍♂️

NOSFERATU SPEELT VANAF 25 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

EXPERIENCE THE SAGA. LIVE THE LEGACY.

FEEST MEE - 5 JAAR LUMIÈRE ANTWERPEN FEESTPROGRAMMA

14 ZATERDAG
DECEMBER

12.00 - 14.00 **RONDLEIDING PROJECTIECABINE**
GRATIS

14.30 **HET MOLLETJE (3+)**

17.00 **OFFICE KILLER**
N.A.V. EXPO CINDY SHERMAN IN FOMU

15 ZONDAG
DECEMBER

VANAF 09.30 **CONCLAVE / MEGALOPOLIS**
FILMONTBIJT MET BUBBELS

14.00 **FLOW (6+)** AVANT-PREMIÈRE
+ GRATIS STOP-MOTION
INSTALLATIE I.S.M. J.E.F.

16 MAANDAG
DECEMBER

16.00 - 20.00 **POSTERBEURS**
GRATIS

20.00 **THE BEACH**
35MM PRESENTATIE

17 DINSDAG
DECEMBER

20.00 **BIRD** AVANT-PREMIÈRE
1+1 GRATIS VOOR LEDEN CINEVILLE

18 WOENSDAG
DECEMBER

19.45 **BXL** AVANT-PREMIÈRE
IN AANWEZIGHEID VAN CAST

@cinemalumiereantwerpen
tickets & info: lumiere-antwerpen.be

THIS IS NOT A FILM ABOUT HOW WE CAN SAVE THE
MOUNTAINS, THIS IS A FILM ABOUT HOW THE MOUNTAINS
COULD SAVE US.

77
Locarno Film Festival
PIAZZA GRANDE
OFFICIAL SELECTION

VAN DE SCHRIJVER VAN
DE ACHT BERGEN

FIORE MIO

EEN FILM VAN
PAOLO COGNETTI

12 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP

NU OPEN!
BRUSSELS EXPO
PALEIS 2

Het Smurfen avontuur

smurfenavontuur.be

cecoforma

MB PRESENTS

Een productie van de Uhoda Groep

Favoriten

74^e Internationale
Filmfestspiele
Berlin
Encounters

Officially
Selected for

with
Ilkay
Idikut

and
Alper, Amina,
Arian, Beid,
Dani, Danilo,
David, Davut,
Eda, Egemen,
Elif, Enes,
Fatima, Furkan,
Hafsa, Ibrahim,
Liemar, Majeda,
Manessa, Melisa,
Mohammed,
Natalia, Nerjiss,
Rebeca, Selen,
Selin, Teodora,
Valentin

a film by
Ruth Beckermann

Dans les salles à partir de 18/12 in de zalen

DALTON

BECKERMANN

Österreichisches
Film Institut
OFI

FILM
FONDS
WIEN

FISA

ORF

OUTLOOK
FILMMAAT

FILM
FONDS
WIEN

AL

'A DELICIOUS SLICE OF LIFE' The Hollywood Reporter

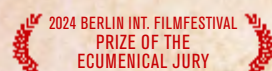
'A SMALL JEWEL OF AN IRANIAN ROMANTIC COMEDY' The Film Verdict

★★★★★ The Guardian

کیک محبوب من

MY FAVOURITE CAKE

(MON GÂTEAU PRÉFÉRÉ)

A FILM BY MARYAM MOGHADDAM & BEHTASH SANAEIHA

29/01/2025

www.cherrypickersfilm.be facebook.com/cherrypickersfilm @cherrypickersbelgium

MOSTRA INTERNAZIONALE
D'ARTE CINEMATOGRAFICA
LA BIENNALE DI VENEZIA 2024
Official Selection

O'BROTHER presenteert een productie FRAKAS PRODUCTIONS et THE JOKERS FILMS

HET ONDERZOEK VAN ÉÉN MAN
WORDT DE ZAAK VAN EEN HELE NATIE

Anthony Bajon
Alba Gaïa Bellugi
Alexis Manenti
Sergi López

MALDOROR

Een film van Fabrice du Welz

Deels en vrijelijk geïnspireerd op de Dutroux-affaire

met Laurent Lucas David Murgia met medewerking van Béatrice Dalle Lubna Azabal
Jackie Berroyer Mélanie Doutey Félix Maritaud Guillaume Duhesme

22/01/25 IN DE BIOSCOOP

FraKas Productions - The Jokers Films - RTBF (Télévision belge) - France 2 Cinéma - Couramlaud - Laurent Lufroy - ©Photo: Sofie Gheysens

Al je entertainment op één plek

Scan deze QR-code
voor meer info

NETFLIX

streamz

Disney+

PLAYMORE

V.U.: Telenet BV - Liersesteenweg 4 - 2800 Mechelen

© ATOMIS & VOID

Close-up: Sergei Loznitsa

11 » 15
Dec.'24

- ✓ Films at Bozar
- ✓ State of Cinema

Sabzian

.be

6

Arterie

BNP PARIBAS

FORIS

proximus

Funded by the

European Union

NextGenerationEU

BRUZZ

De Standaard

knack

levif

Info & tickets

bozar.be

Megalopolis

REGIE Francis Ford Coppola
CAST Adam Driver, Nathalie Emmanuel, Giancarlo Esposito
SPEELDUUR 2u18
VANAF 11 december in de bioscoop

Epische, experimentele parabel van Francis Ford Coppola over het conflict tussen een vooruitstrevende architect en een conservatieve burgemeester. Een stoofpot van *Metropolis*, *Citizen Kane*, *The Fall of the Roman Empire* én de films van Jean-Luc Godard. **CHRIS CRAPS**

Vingt Dieux

REGIE Louise Courvoisier
CAST Clément Faveau, Luna Garret, Maiwene Barthelemy
SPEELDUUR 1u30
VANAF 11 december in de bioscoop

In haar in Cannes bejubelde regie-debuut schetst Louise Courvoisier hoe de zoon van een melkveehouder na de dood van zijn vader bliksemsnel moet opgroeien. Doet denken aan de cinema van Ken Loach, maar dan zonder diens sociaal engagement. **CC**

Bird

REGIE Andrea Arnold
CAST Barry Keoghan, Nykiya Adams, Franz Rogowski
SPEELDUUR 1u59
VANAF 1 januari in de bioscoop

Brits arthousefavoriet Andrea Arnold injecteert een vleugje surrealisme in dit *kitchen sink drama*, waarin een jong meisje steun zoekt bij een mysterieuze figuur wanneer haar marginale vader opnieuw gaat trouwen. Voor fans van *Kes* en *Ricky*. **CC**

The Room Next Door

REGIE Pedro Almodóvar
CAST Tilda Swinton, Julianne Moore, John Turturro
SPEELDUUR 1u47
VANAF 8 januari in de bioscoop

Een oorlogsfotografe neemt na vele jaren weer contact op met een bevriende schrijfster, maar ze blijkt een verborgen agenda te hebben. Pedro Almodóvar gaat voor een stijlvolle kruising tussen *Million Dollar Baby* en *Imitation of Life*. **RUBEN NOLLET**

Maldoror

REGIE Fabrice du Welz
CAST Anthony Bajon, Alba Gaïa Bellugi, Sergi López
SPEELDUUR 2u35
VANAF 22 januari in de bioscoop

Belgisch cineast Fabrice du Welz (*Calvaire*) goes giallo in dit politie-drama over een jonge rijkswachter die tot alles in staat is om een Dutroux-achtige crimineel te klissen. Revisionistische cinema à la *Once Upon a Time in Hollywood*. **RN**

THIS IS NOT...

The End

COMING SOON TO A
PODCAST PLATFORM
NEAR YOU

VERTIGO

VERTIGOWEB.BE

VERTIGObe

VERTIGOgram

VERTIGObe

VERTIGOtube

VERTIGObe

NYKIYA ADAMS BARRY KEOGHAN FRANZ ROGOWSKI

BIRD

A FILM BY
ANDREA ARNOLD

★★★★

**BEAUTIFUL, UNIQUE,
AND FULL OF SURPRISES**

TOTAL FILM

OPRECHT EN LEVENSECHT

DE STANDAARD

FESTIVAL DE CANNES
2024 OFFICIAL SELECTION
COMPETITION

OFFICIAL SELECTION
tiff
TORONTO INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL 2024

 BFI LONDON
FILM FESTIVAL
OFFICIAL SELECTION 2024

Telluride
Film Festival

cinéart

12 7 8

VANAF 1 JANUARI IN DE BIOSCOOP